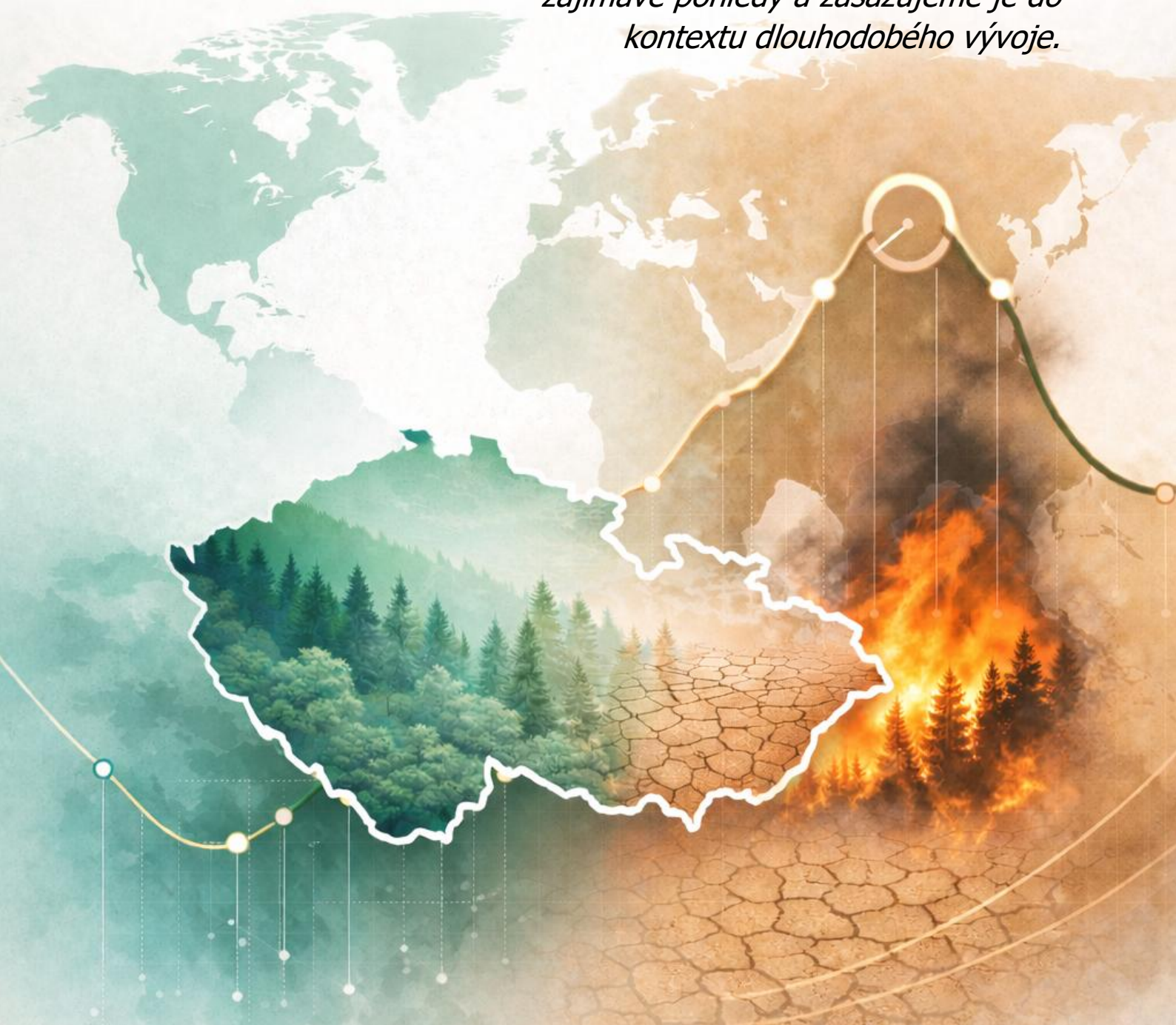

INTERSUCHO

Jaký byl rok 2025?

nejen z pohledu sucha, požárů,
horka a změny klimatu

*Přinášíme vyhodnocení a shrnutí roku
2025 v širších souvislostech. Vybíráme
zajímavé pohledy a zasazujeme je do
kontextu dlouhodobého vývoje.*

Obsah

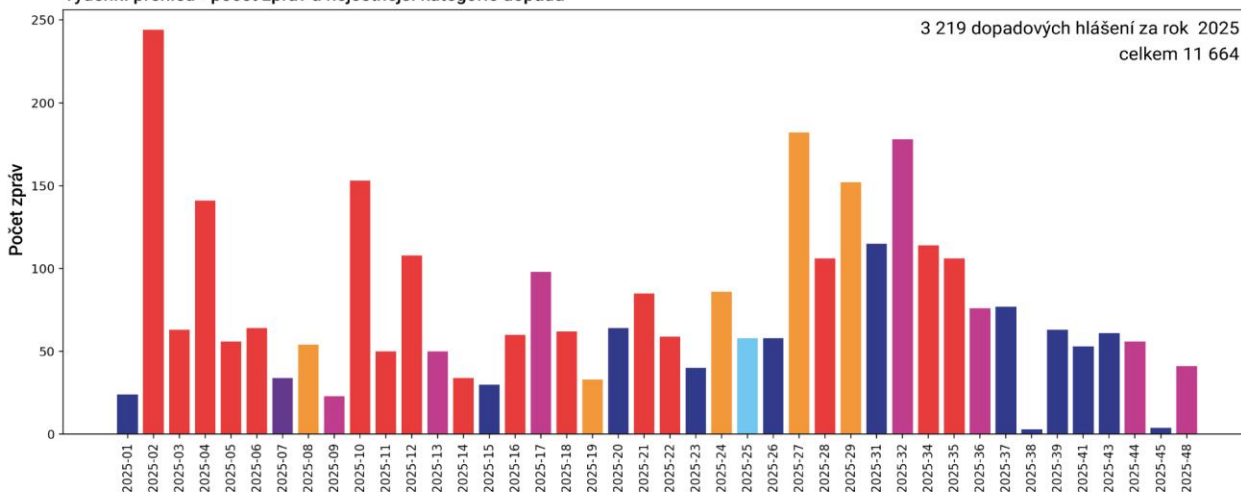
Globální dopady sucha v roce 2025	3
Globální emise CO ₂ v roce 2025	4
Historický zlom v roce 2025?.....	5
Stav klimatu v roce 2025	7
Extrémní dopady počasí v roce 2025	9
Globální dopady lesních požárů v roce 2025.....	11
Kanada 2025: Druhá nejrozsáhlejší požární sezóna v historii	12
Evropa 2025: Rekordní rozsah lesních požárů	14
Největší teplotní a srážkové změny v roce 2025 v Česku.....	16
Rok 2025 z pohledu výskytu chorob a škůdců	20
Lesy v roce 2025: kde se dařilo a kde vládl stres.....	21
Kniha Podnebí, počasí a zemědělství	25

Globální dopady sucha v roce 2025

Globální dopadová databáze, se kterou pracuje [web Terradrought](#) jasně zachycuje několik výrazných vln dopadů suchých epizod roku 2025. Nejvýraznějším příkladem je lednová vlna rozsáhlých požárů v Kalifornii, kdy se v datech objevuje prudký nárůst reportů v kategorii Přírodní požáry a dominantní zastoupení Kalifornie jako místa výskytu. Názvy článků a klíčová slova opakovaně zmiňují nejen Kalifornii, ale také Los Angeles, požáry a evakuace, což ukazuje na rozsáhlé zásahy a ohrožení obyvatelstva v důsledku extrémně suchých podmínek a vysokého požárního nebezpečí. Shluk reportů v několika po sobě jdoucích týdnech naznačuje, že se jednalo o dlouhotrvající krizovou epizodu, nikoli o izolovaný incident. Kromě Severní Ameriky databáze zachycuje také hydrologické dopady sucha a nedostatek vody v dalších regionech. Reporty z Francie, Íránu, Nepálu či Panamy často odkazují na nízké průtoky řek, omezení odběrů vody a narušení zásobování domácností, což ukazuje na přímé dopady sucha na dostupnost vody pro obyvatelstvo. Současně se objevují zprávy o zemědělských ztrátách a ohrožení potravinové produkce na roční plodiny i trvalé kultury.

Přehled roku 2025 z globální dopadové databáze

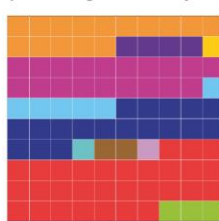
Týdenní přehled - počet zpráv a nejčastější kategorie dopadů

Nejčastější klíčová slova pro rok 2025

Zastoupení kategorií hlášených dopadů

Kategorie dopadů

- Zemědělství
- Ekonomika a technologie
- Produkce energie
- Lesnictví
- Zdraví a společnost
- Pitná voda v domácnostech
- Vnitrozemská vodní doprava
- Hydrologie
- Půda
- Turismus
- Přírodní požáry
- Volně žijící živočichové a rostliny
- Průmysl
- Jiné

<https://global-drought-impacts-browser.onrender.com/>

Pro více informací sledujte náš nový [web](#)

Globální emise CO₂ v roce 2025: Nové maximum a téměř vyčerpaný uhlíkový rozpočet

Podle souhrnné zprávy Global Carbon Budget 2025 se globální emise oxidu uhličitého z fosilních paliv v roce 2025 zvýšily přibližně o 1,1 % a dosáhly historického maxima. Odhadované emise z fosilních paliv činí 38,1 miliardy tun CO₂. Přestože v řadě zemí pokračuje dekarbonizace energetických systémů a rozvoj obnovitelných zdrojů, tento pokrok zatím nestačí vykompenzovat rostoucí globální poptávku po energii.

Celkové emise a koncentrace CO₂ v atmosféře

Emise CO₂ spojené se změnami ve využívání půdy, zejména s odlesňováním, jsou v roce 2025 odhadovány na přibližně 4,1 miliardy tun CO₂, což představuje pokles oproti předchozímu roku. Koncentrace oxidu uhličitého v atmosféře má v roce 2025 dosáhnout 425,7 ppm, což je přibližně 52 % nad předindustriální úroveň. Navzdory meziročnímu kolísání emisí koncentrace CO₂ v atmosféře nadále roste, protože emise dlouhodobě převyšují schopnost přírodních systémů uhlík pohlcovat.

Uhlíkové propady a vliv klimatické změny

Po odeznění silného jevu El Niño v letech 2023–2024, který způsobil výrazné sucho a teplo v mnoha regionech, se v roce 2025 schopnost suchozemských ekosystémů pohlcovat CO₂ obnovila přibližně na úroveň před tímto obdobím. Zpráva však zároveň upozorňuje, že klimatická změna dlouhodobě oslabuje jak suchozemské, tak oceánské uhlíkové pohlcování. Podle analýzy Global Carbon Budget přibližně 8 % nárůstu koncentrace CO₂ v atmosféře od roku 1960 souvisí přímo s oslabováním přírodních pohlčovačů vlivem klimatické změny. Kombinace oteplování a změn ve využívání krajiny navíc v některých regionech vedla k zásadní změně role ekosystémů: jihovýchodní Asie a rozsáhlé oblasti tropických lesů v Jižní Americe se vlivem klimatické změny a odlesňování posunuly z role pohlčovačů CO₂ do role zdrojů emisí.

Regionální a sektorové trendy emisí

Růst emisí z fosilních paliv v roce 2025 je tažen všemi hlavními typy paliv: uhlím (+0,8 %), ropou (+1 %) a zemním plynem (+1,3 %). Emise z mezinárodní letecké dopravy vzrostly o 6,8 % a překročily úroveň před pandemií COVID-19, zatímco emise z mezinárodní námořní dopravy zůstaly přibližně stabilní.

Regionálně se emise nadále zvyšují ve většině světa. V Číně jsou v roce 2025 projektovány vyšší emise (+0,4 %), avšak s pomalejším tempem růstu než v předchozích letech, zejména díky rychlému rozvoji obnovitelných zdrojů. Indie zaznamenala nárůst emisí o 1,4 %, rovněž pomalejší než v minulosti. Emise vzrostly také ve Spojených státech (+1,9 %) a v Evropské unii (+0,4 %). Japonsko naopak pokračovalo v poklesu emisí (-2,2 %).

Uhlíkový rozpočet a výhled

Zpráva konstatuje, že zbývající uhlíkový rozpočet, stanovený na základě klimatických modelů a pozorovaného vztahu mezi kumulativními emisemi CO₂ a globálním oteplením, pro omezení globálního oteplení na 1,5 °C je prakticky vyčerpán. Odhadovaný zbytek rozpočtu činí přibližně 170 miliard tun CO₂, což při současné úrovni emisí odpovídá zhruba čtyřem letům. Bez rychlého a trvalého poklesu globálních emisí bude koncentrace CO₂ v atmosféře i nadále růst, spolu s riziky spojenými s oteplováním klimatu.

zdroj: globalcarbonbudget.org

Historický zlom v roce 2025? Pokles výroby elektřiny z uhlí zároveň v Číně i Indii

Rok 2025 přinesl historicky mimořádný vývoj v globální energetice. Výroba elektřiny z uhlí v roce 2025 meziročně klesla současně v Číně i Indii, a to poprvé po více než padesáti letech. Podle analýzy Carbon Brief se výroba elektřiny z uhlí snížila v Indii o 3,0 % (57 TWh) a v Číně o 1,6 % (58 TWh). Naposledy byl zaznamenán pokles v obou zemích zároveň v roce 1973, v období globální ropné krize.

Růst čistých zdrojů překonal poptávku

Pokles výroby z uhlí v roce 2025 byl umožněn především rekordním růstem výroby elektřiny z nízkoemisních zdrojů, který v obou zemích překonal růst poptávky po elektřině. V Číně se tak stalo i přes pokračující rychlý růst spotřeby elektřiny, která meziročně vzrostla přibližně o 5 %. V Indii k poklesu přispěla kombinace rekordního rozvoje čistých zdrojů, mírnějšího počasí a zpomalení růstu poptávky. Současný pokles výroby elektřiny z uhlí v obou zemích je považován za signál možného strukturálního obratu. Pokud Čína udrží tempo růstu výroby z čistých zdrojů a Indie naplní své cíle v oblasti obnovitelné energie, mohl by se rok 2025 ukázat jako první rok po vrcholu výroby elektřiny z uhlí.

Čína: rekordní rozvoj solární a větrné energie

V roce 2025 Čína pravděpodobně přidala více než 300 GW solární kapacity a přibližně 100 GW větrné energie, což představuje historicky nejvyšší přírůstky jak pro Čínu, tak pro jakoukoli zemi na světě. Výroba elektřiny ze solárních a větrných elektráren vzrostla během prvních 11 měsíců roku o 450 TWh, zatímco jaderná energetika přispěla dalším nárůstem o 35 TWh. Celkový růst výroby elektřiny z nefosilných zdrojů tak převýšil meziroční nárůst poptávky po elektřině, který činil přibližně 460 TWh. Díky tomu spotřeba uhlí v čínském elektroenergetickém sektoru a související emise CO₂ klesají již od začátku roku 2024. Pokles spotřeby uhlí je patrný i mimo sektor výroby elektřiny, zejména v důsledku nižší produkce oceli, cementu a dalších stavebních materiálů.

Indie: role obnovitelných zdrojů a počasí

V Indii byl pokles výroby elektřiny z uhlí v roce 2025 výsledkem několika souběžných faktorů. Klíčovou roli sehrál rychlejší rozvoj čistých zdrojů energie, který se podílel na snížení výroby z uhlí a plynu zhruba o 44 % oproti trendu z let 2019–2024. Dalších 36 % poklesu bylo připsáno mírnějšímu počasí, které snížilo poptávku po chlazení, a přibližně 20 % zpomalení dlouhodobého růstu poptávky. Indie v prvních 11 měsících roku 2025 přidala přibližně 35 GW solární energie, 6 GW větrné energie a 3,5 GW vodních elektráren. Výroba elektřiny z nefosilných zdrojů vzrostla o 71 TWh, zatímco celková výroba elektřiny se zvýšila pouze o 21 TWh, což vedlo k poklesu výroby z uhlí a plynu. Růst čisté výroby však zatím zaostává za průměrným růstem poptávky z předchozích let, což naznačuje, že pro dlouhodobý pokles uhlí bude nutné další zrychlení rozvoje obnovitelných zdrojů.

Globální význam a přetrvávající výzvy

Energetické sektory Číny a Indie sehrály klíčovou roli v růstu globálních emisí oxidu uhličitého v uplynulém desetiletí. V oblasti výroby elektřiny se v období 2015–2024 podílely na více než 90 % nárůstu globálních emisí CO₂, přičemž 78 % připadalo na Čínu a 16 % na Indii. Vývoj v těchto dvou zemích je proto zásadní pro dosažení vrcholu globálních emisí. Zpráva zároveň upozorňuje na přetrvávající výzvy. Obě země nadále rozšiřují instalovanou kapacitu uhelných elektráren, což v krátkodobém horizontu vede k poklesu jejich využití, a tedy k nižší efektivitě těchto investic. Pokud by byly realizovány všechny plánované a povolené projekty, zvýšila by se kapacita uhelných elektráren o 28 % v Číně a o 23 % v Indii, aniž by tomu odpovídal růst výroby z uhlí. To by vedlo k dalšímu poklesu využití těchto elektráren, ke zvýšení fixních nákladů systému a k ekonomickým problémům provozovatelů, které by se mohly promítnout do vyšších nákladů pro spotřebitele a energetický systém jako celek.

Shrnutí

Současný pokles výroby elektřiny z uhlí a rekordní růst čistých zdrojů energie v Číně a Indii představují historicky významný moment v globální energetice. Vzhledem k dominantnímu vlivu těchto dvou zemí na globální emise CO₂ v energetice může tento vývoj sehrát klíčovou roli při dosažení vrcholu světových emisí, pokud se současné trendy podaří udržet i v následujících letech.

zdroj: carbonbrief.org

Stav klimatu v roce 2025: Mezi třemi nejteplejšími roky a rekordně teplými oceány

Rok 2025 patřil mezi tři nejteplejší roky v historii měření. Podle osmi nezávislých globálních teplotních datových sad dosáhla průměrná globální teplota přibližně 1,44 °C nad předindustriální úrovní, přičemž rozdíly mezi roky 2023 a 2025 byly velmi malé a v rámci nejistot jednotlivých datových sad. Rok 2025 se tak podle různých zdrojů umístil jako druhý nebo třetí nejteplejší rok od začátku systematických pozorování v polovině 19. století.

Rekordní akumulace tepla v oceánech

Zásadním rysem roku 2025 byla rekordní tepelná energie akumulovaná v oceánech. Oceány absorbují více než 90 % přebytečného tepla zachyceného v klimatickém systému v důsledku rostoucích koncentrací skleníkových plynů. V roce 2025 dosáhl obsah tepla v oceánech historického maxima a meziroční nárůst patřil k nejvyšším v celém období pozorování. Vědecká [studie](#) ukazuje, že obsah tepla v oceánech do hloubky 2 000 m dosáhl v roce 2025 rekordní hodnoty, s meziročním nárůstem přibližně 23 zettajoulů nad úroveň z roku 2024, což je zhruba 39násobek veškeré energie vyrobené lidstvem za celý rok. To potvrzuje pokračující dlouhodobé akumulování energie v oceánském klimatickém systému. Asi třetina oceánů byla mezi třemi nejteplejšími oblastmi v historii měření a více než polovina mezi pěti nejteplejšími. Dlouhodobá data zároveň ukazují zřetelné zrychlení akumulace tepla v oceánech po roce 1990. Obsah tepla v oceánech je přitom považován za jeden z nejrobustnějších ukazatelů změny klimatu, protože je méně ovlivněn krátkodobou přirozenou variabilitou než povrchové teploty.

Povrchové teploty: výrazné oteplení pevnin

Globální povrchové teploty se v roce 2025 pohybovaly v rozmezí 1,33–1,53 °C nad předindustriální úrovní v závislosti na použité datové sadě. Teploty nad pevninami, kde žije většina světové populace a kde se nejvýrazněji projevují dopady klimatické změny, dosáhly přibližně 2 °C nad předindustriální úrovní, což představuje druhý nejvyšší zaznamenaný rok po roce 2024. Teploty oceánskému povrchu byly zhruba 1 °C nad předindustriální úrovní, mírně nižší než rekordní hodnoty z roku 2024 v důsledku slábnoucího jevu El Niño. Od roku 1970 se pevniny oteplují přibližně o 70 % rychleji než oceány a zhruba o 40 % rychleji než globální průměr. Posledních jedenáct let zároveň patří mezi jedenáct nejteplejších let v historii měření.

Regionální extrémy a dopady

Ačkoli byl rok 2025 globálně „pouze“ druhým či třetím nejteplejším rokem, v řadě regionů došlo k rekordním teplotám. Oblasti, kde žije přibližně 9 % světové populace (asi 770 milionů lidí), zaznamenaly svůj historicky nejteplejší rok, zejména v částech Asie včetně části Číny. Na planetě se v roce 2025 nevyskytla žádná oblast, která by zaznamenala rekordně nízké roční teploty.

Skleníkové plyny, mořská hladina a led

Koncentrace hlavních skleníkových plynů – oxidu uhličitého (CO₂), metanu (CH₄) a oxidu dusného (N₂O) – dosáhly v roce 2025 nových historických maxim. Tyto plyny jsou hlavní příčinou akumulace tepla v klimatickém systému. S růstem teplot pokračovalo i zrychlování vzestupu hladiny moří, způsobené kombinací tepelné roztažnosti oceánů, tání ledovců a ledových štítů a nadměrným čerpáním podzemních vod. Úbytek hmoty světových ledovců a grónského ledového štítu dosáhl v roce 2025 nových rekordních hodnot a významně přispěl ke zvyšování hladiny oceánů. Grónsko zaznamenalo již 29. po sobě jdoucí rok s celkovou ztrátou ledu. Rozsah mořského ledu zůstal velmi nízký. Arktický mořský led dosáhl nejnižší zimní maximální rozlohy v historii měření a desáté nejnižší letní minimální rozlohy, zatímco v Antarktidě byla zaznamenána třetí nejnižší minimální rozloha mořského ledu.

Příčiny a souvislosti

Mimořádné teplo v letech 2023–2025 bylo výsledkem kombinace pokračujícího růstu emisí skleníkových plynů, poklesu emisí ochlazujících aerosolů (zejména oxidu siřičitého), přirozené klimatické variability spojené s jevem El Niño a zvýšené sluneční aktivity. Analýzy ukazují, že přechod od El Niño k La Niña v roce 2025 vysvětluje většinu mírného poklesu teplot oproti roku 2024 a že bez tohoto vlivu by rok 2025 pravděpodobně byl nejteplejším rokem v historii.

Pozorované teploty v roce 2025 zároveň velmi dobře odpovídají středním odhadům klimatických modelů používaných v poslední hodnotící zprávě IPCC (AR6), což potvrzuje, že aktuální vývoj klimatu je v souladu s projekcemi při pokračujícím růstu emisí.

Výhled

Podle odhadů Carbon Brief se globální průměrná teplota v roce 2026 pravděpodobně zařadí opět mezi druhý až čtvrtý nejteplejší rok v historii, kolem 1,4 °C nad předindustriální úrovní. S rostoucí pravděpodobností návratu podmínek El Niño v druhé polovině roku 2026 se zároveň zvyšuje šance, že rok 2027 by mohl znovu atakovat rekordně teplé roky.

zdroj: carbonbrief.org

Extrémní globální dopady počasí v roce 2025

Rok 2025 potvrdil pokračující trend zvyšující se četnosti a intenzity extrémních projevů počasí napříč všemi kontinenty. Přestože byl globálně mírně chladnější než rekordní rok 2024, patřil k nejteplejším rokům v historii měření. Podle analýz World Weather Attribution (WWA) zůstaly globální teploty mimořádně vysoké i v roce se slabými podmínkami La Niña, což se výrazně promítlo do výskytu extrémních teplot, srážek, sucha, bouří i lesních požárů.

Přehled extrémních událostí v roce 2025

Tým WWA v roce 2025 detailně analyzoval 22 extrémních meteorologických událostí z celého světa, zahrnujících vlny veder, povodně, silné srážky, tropické cyklony, sucha a lesní požáry. Tyto události si vyžádaly tisíce obětí na životech, vedly k vysídlení milionů lidí, způsobily rozsáhlé škody na infrastruktuře a měly významné dopady na zemědělství a potravinovou bezpečnost. Zvýšené teploty přispívaly k intenzivnějším a delším vlnám veder a zhoršovaly podmínky sucha i požárního nebezpečí.

Oteplení, rostoucí rizika a nerovné dopady

Rok 2025 ilustruje dopady ve světě otepleném přibližně o 1,3 °C oproti předindustriálnímu období. Od podpisu Pařížské dohody v roce 2015 vzrostla globální teplota přibližně o 0,3 °C. Tento, na první pohled malý nárůst, již vedl k výraznému zvýšení četnosti extrémních teplot, v globálním průměru přibližně o 11 dodatečných extrémně horkých dnů ročně. Analýzy WWA

ukazují, že některé vlny veder, například v Amazonii nebo v západní Africe, jsou dnes téměř desetkrát pravděpodobnější než v roce 2015. Zpráva opakovaně poukazuje na skutečnost, že dopady extrémního počasí nejsou rozděleny rovnoměrně. Nejvíce postihují regiony a skupiny obyvatel, které již čelí sociálním, ekonomickým nebo institucionálním omezením. Studie ukazují, že ženy jsou v mnoha regionech zasaženy extrémními teplotami více než muži, zejména kvůli vyššímu zastoupení v neformální práci vystavené horku a omezenému přístupu ke zdrojům.

Limity dat, adaptace a připravenosti

Rok 2025 zároveň znovu odhalil nerovnosti v dostupnosti vědeckých dat a analytických nástrojů. V řadě regionů globálního Jihu chybí dostatečně kvalitní a plošně reprezentativní meteorologická pozorování, což komplikuje hodnocení role klimatické změny u extrémních jevů. Zpráva také ukazuje, že ačkoli adaptační opatření mohou výrazně snížit dopady extrémních událostí a zachránit lidské životy, existují situace, kdy jejich možnosti narážejí na své limity. Intenzivní tropické cyklony nebo extrémní srážky v malých ostrovních státech a chudších regionech mohou způsobit rozsáhlé škody i při relativně vysoké úrovni připravenosti a kvalitní a včasné předpovědi.

Shrnutí

Extrémní počasí v roce 2025 potvrdilo, že dopady klimatické změny jsou již realitou současnosti. Události tohoto roku zdůrazňují potřebu kombinovat snižování emisí skleníkových plynů s posilováním adaptačních opatření a zároveň poukazují na nerovnosti v dopadech, datech i schopnosti reagovat na rostoucí klimatická rizika.

zdroj: worldweatherattribution.org

Globální dopady lesních požárů v roce 2025

Rok 2025 patřil z hlediska lesních požárů k nejničivějším v moderní historii, a to nejen rozsahem zasažených ploch, ale především ekonomickými a společenskými dopady. Podle údajů United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNDRR) a globální zajišťovny Munich Re shořelo během roku přibližně 390 milionů hektarů, což odpovídá zhruba 92 % rozlohy Evropské unie. Přestože většina spálené plochy ležela v regionech s nízkou hodnotou pojištěných aktiv, celkové ekonomické ztráty dosáhly mimořádných hodnot.

Největší škody při relativně malých požárech

Nejnákladnější požární událostí roku byly lednové požáry v oblasti Los Angeles, které zasáhly relativně malou plochu 23 000 hektarů, avšak přímo si vyžádaly 30 obětí na životech a způsobily škody nejméně 53 miliard USD. Z této částky bylo podle Munich Re pojištěno přibližně 40 miliard USD. Tento případ ilustruje výrazný nepoměr mezi rozsahem požáru a jeho ekonomickými dopady v oblastech s vysokou koncentrací obyvatelstva, infrastruktury a majetku.

Afrika: největší rozsah, nejmenší viditelnost

Z hlediska spálené plochy byly v roce 2025 nejvíce zasaženy africké státy, kde shořelo téměř 246 milionů hektarů, tedy více než polovina globálního celku. Tyto oblasti jsou zpravidla minimálně pojištěné, přesto jsou domovem milionů lidí závislých na samozásobitelském zemědělství a přírodních zdrojích. Ztráty zde zahrnují nejen obživu, ale také kulturní a přírodní dědictví, které se v ekonomických statistikách neodráží.

Rostoucí ekonomická zátěž

Podle Global Assessment Report on Disaster Risk Reduction 2025 (GAR 2025) patří lesní požáry mezi nejrychleji rostoucí zdroj ekonomických škod. V období 2014–2023 způsobily globálně přibližně 106 miliard USD přímých ekonomických škod a 74 miliard USD pojištěných škod, což výrazně převyšuje hodnoty z předchozí dekády. Dominantní podíl mají Spojené státy, kde se odehrálo devět z deseti nejdražších požárních událostí od roku 1970. Z pohledu zajišťoven představuje rok 2025 výjimečný rok z hlediska požárních škod, přičemž celkové náklady – včetně nepojištěných a dlouhodobých nepřímých dopadů – mohou podle odhadů přesáhnout 250 miliard USD. UNDRR však zdůrazňuje, že „nejdražší“ události nejsou nutně „nejničivější“ a že skutečný dopad požárů se často projeví až v letech následujících.

Shrnutí

Rok 2025 ukázal, že globální dopady lesních požárů nelze hodnotit pouze podle spálené plochy nebo výše pojištěných škod. Zatímco ekonomické ztráty se koncentrují v bohatých a pojištěných regionech, nejrozsáhlejší a dlouhodobé dopady často dopadají na oblasti s nízkou mírou pojištění a omezenou schopností obnovy. Lesní požáry tak v roce 2025 znovu potvrdily svou roli jako jednoho z nejzávažnějších globálních rizik, jehož skutečné náklady dalece přesahují to, co je zachyceno v oficiálních statistikách.

Zdroj: wildfiretoday.com

Kanada 2025: Druhá nejrozsáhlejší požární sezóna v historii

Rok 2025 byl v Kanadě charakterizován mimořádně dlouhou, prostorově rozsáhlou a kapacitně náročnou sezónou lesních požárů. Požární aktivita začala neobvykle brzy už na konci zimy a pokračovala až do října. V průběhu roku bylo nutné opakovaně mobilizovat zdroje napříč celou zemí i ze zahraničí a v řadě provincií byly vyhlášeny místní či provinční stavy nouze.

Připravenost a mobilizace zdrojů

Národní úroveň připravenosti (NPL) se během první poloviny května rychle zvýšila z úrovně 1 na 3 a do konce měsíce dosáhla nejvyšší úrovně 5. Na této nejvyšší úrovni zůstala až do konce srpna, poté docházelo k postupnému snižování, přičemž určitá mobilizace pokračovala až do října. Kanada rovněž koordinovala nasazení zahraničních hasičů, např. z USA a Austrálie.

Průběh sezóny a regionální dopady

První travní požáry byly zaznamenány v jižní Albertě už koncem února. První evakuace následovala koncem dubna. Od května se výrazná požární aktivita rozšířila do dalších provincií, z nichž některé vyhlásily na konci května provinční stav nouze a tisíce obyvatel byly evakuovány. V červnu se požární aktivita rozšířila do většiny provincií, přičemž kouř ovlivňoval rozsáhlé oblasti Kanady i Spojených států. Nedostatek domácích zdrojů vedl k nasazení

mezinárodních týmů. Letní měsíce přinesly plošnou aktivitu napříč většinou území Kanady. Výrazné požáry způsobily opakované evakuace, výpadky infrastruktury a dlouhodobě špatnou kvalitu ovzduší. V září začalo postupné zklidňování situace a sezóna oficiálně doznívala v říjnu, kdy aktivita celostátně poklesla na minimum.

Statistika sezóny

Podle Canadian Wildland Fire Information System bylo v roce 2025 zaznamenáno 6 127 požárů, které zasáhly celkem 8,92 milionu hektarů. To je výrazně více než v roce 2024 (5,37 mil. ha) i nad desetiletým průměrem (4,18 mil. ha). Podle databáze NBAC jde o druhý nejvyšší rozsah spálené plochy v historii měření, překonaný pouze rokem 2023. Nejvíce požárů zaznamenala Britská Kolumbie (1 370) a Alberta (1 260). Největší rozlohy shořely v Manitobě (2,17 mil. ha), Saskatchewanu (1,99 mil. ha) a Severozápadních teritoriích (1,37 mil. ha). Požáry větší než 200 ha tvořily přibližně 7,2 % všech událostí, ale způsobily 99,6 % celkové spálené plochy. Velmi rozsáhlé požáry nad 100 000 ha představovaly jen 0,25 % případů, avšak zodpovídaly za více než polovinu spáleného území.

Počasí a sucho

Zima 2024/25 byla relativně bohatá na sníh, avšak od března se začaly projevovat suché vzorce typické pro slabý projev jevu La Niña. Jaro a léto přinesly do velké části Kanady dlouhodobý deficit srážek, opakované epizody horka a vyústily ve vysoké hodnoty indexů sucha. Zvláště výjimečné podmínky byly zaznamenány ve východní Kanadě, kde se v srpnu a září objevily extrémní hodnoty sucha doprovázené chováním požárů neobvyklým pro tento region. Celkově byl rok 2025 jednou z nejrozsáhlejších a nejnáročnějších požárních sezón v moderní historii Kanady, s vysokými dopady na obyvatelstvo, infrastrukturu i kapacity požárního řízení.

zdroj: natural-resources.canada.ca

Evropa 2025: Rekordní rozsah lesních požárů

Rok 2025 patřil v Evropě k mimořádně extrémním sezónám lesních požárů, především z hlediska rozsahu zasažené plochy. Podle závěrečných údajů European Forest Fire Information System skončila sezóna v Evropské unii s celkovou spálenou plochou 1 034 552 hektarů, což představuje nejvyšší hodnotu v historii systematického sledování a přibližně trojnásobek oproti roku 2024. Výjimečnost sezóny 2025 nespočívala v počtu jednotlivých požárů, který zůstal zhruba o 15 % nižší než v rekordních letech, ale v jejich mimořádné velikosti a intenzitě. Největší požární epizody kulminovaly během přibližně dvou srpnových týdnů, kdy byl Iberský poloostrov zasažen sérií rozsáhlých a rychle se šířících požárů.

Regionální rozložení a charakter požárů

Podle EFFIS byla požární aktivita v roce 2025 zvláště vysoká v Portugalsku, Španělsku, jižní Francii, jižní Itálii, Řecku, Rumunsku a na Kypru. Většina požárů o rozloze větší než 5 000 hektarů se soustředila do západní části Iberského poloostrova, ačkoli významné události byly zaznamenány i v dalších částech jižní Evropy. Menší požáry se vyskytovaly prakticky po celé Evropě, včetně střední Evropy a Skandinávie, což ukazuje na široké prostorové rozšíření požárního rizika v roce 2025, i když bez extrémních dopadů v těchto regionech. Na Pyrenejském poloostrově a v jižní Evropě přetrvávalo zvýšené až velmi vysoké požární nebezpečí déle, než je obvyklé, místy až do pozdního podzimu.

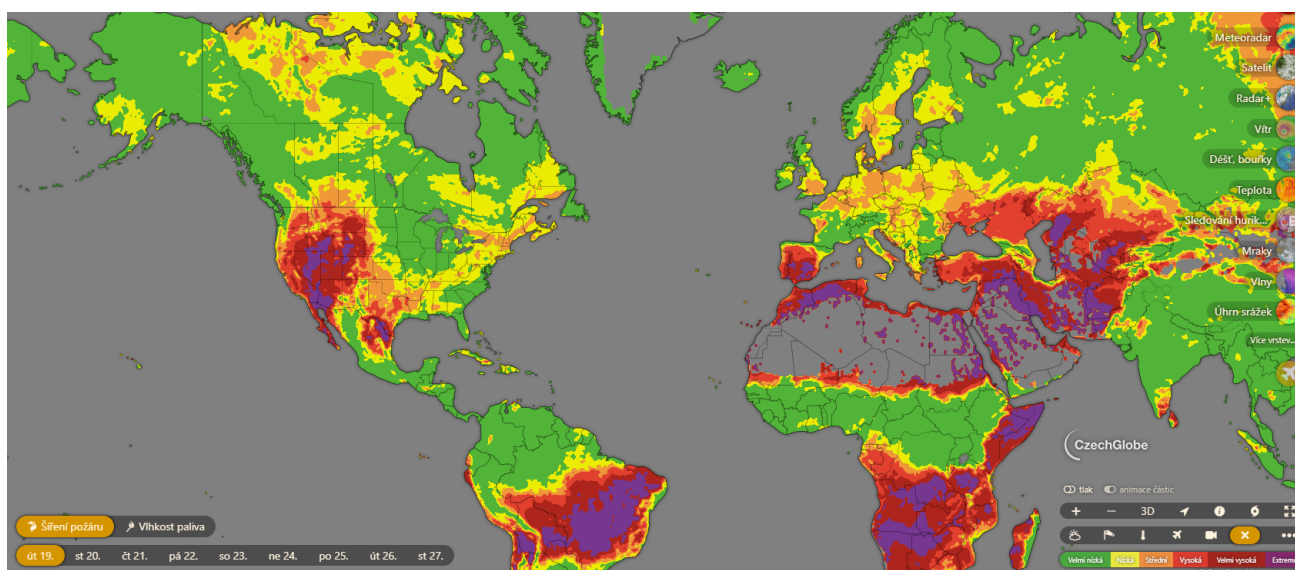
Emise a kvalita ovzduší

Podle analýz Copernicus Atmosphere Monitoring Service (CAMS) byl rok 2025 rekordní také z hlediska emisí uhlíku z lesních požárů v Evropě. Největší příspěvek k celkovým emisím pocházel z rozsáhlých požárů ve Španělsku a Portugalsku během srpna, které významně ovlivnily regionální kvalitu ovzduší a přispěly k epizodám zvýšených koncentrací aerosolů a kouře i mimo bezprostředně zasažené oblasti.

Shrnutí

Požární sezóna 2025 v Evropě byla charakteristická extrémním rozsahem spálené plochy. Dominantní roli sehrály velké požáry v jižní Evropě, zejména na Iberském poloostrově, které zásadně ovlivnily celkovou bilanci sezóny. Rok 2025 tak potvrdil pokračující trend vyššího podílu rozsáhlých a intenzivních požárů, zejména v oblasti Středomoří.

zdroj: EFFIS, JRC, Copernicus

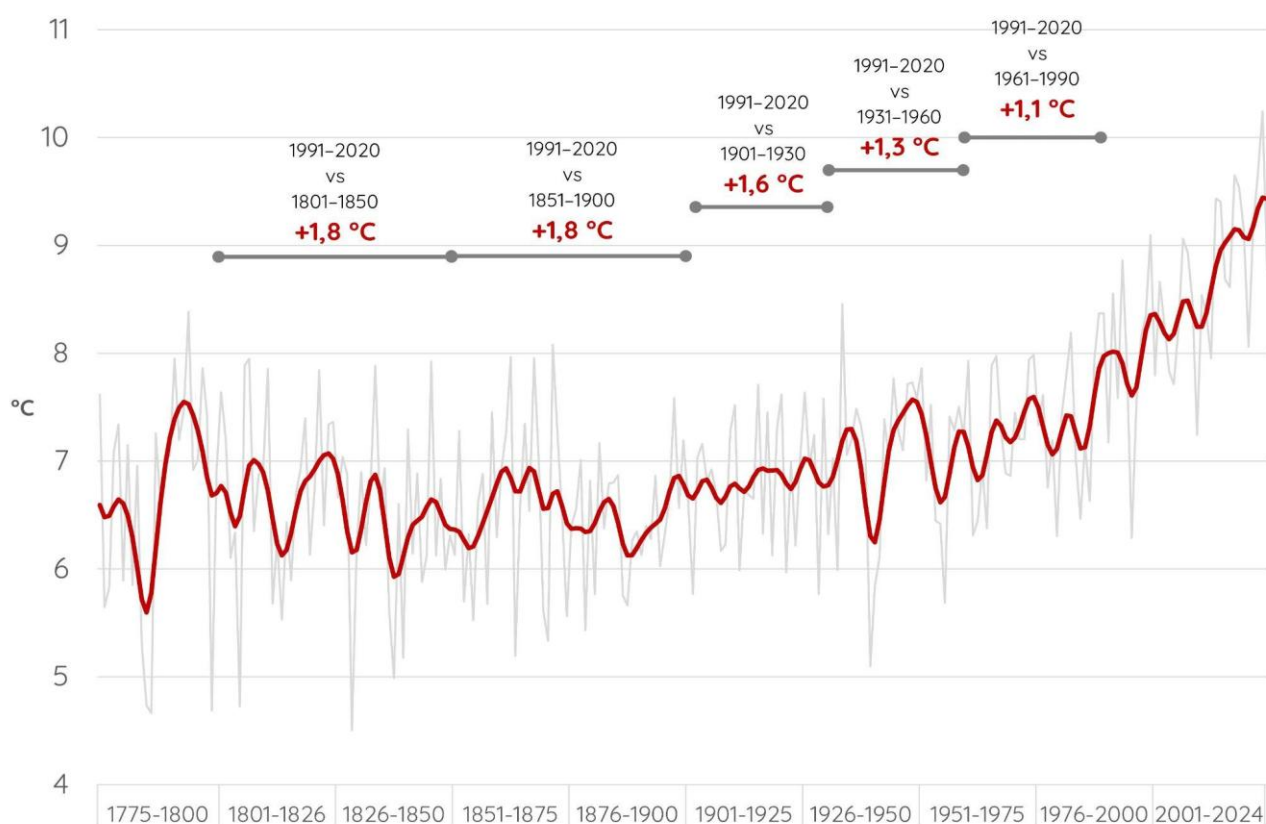
Obrázek 1. Na mapě z archivu je zobrazeno požární riziko dne 19. 8. 2025, kdy ničivé požáry sužovaly i jižní Evropu. Ve Španělsku v té době čtvrtina stanic zaznamenávala teploty nad 40 °C a na většině území platilo velmi vysoké až extrémní požární riziko. Ke konci týdne pak docházelo k jeho dalšímu postupnému zhoršování na Iberském poloostrově.

Pro více dění ve světě sledujte náš [web](#)

Největší teplotní a srážkové změny byly v Česku v roce 2025 v horských oblastech

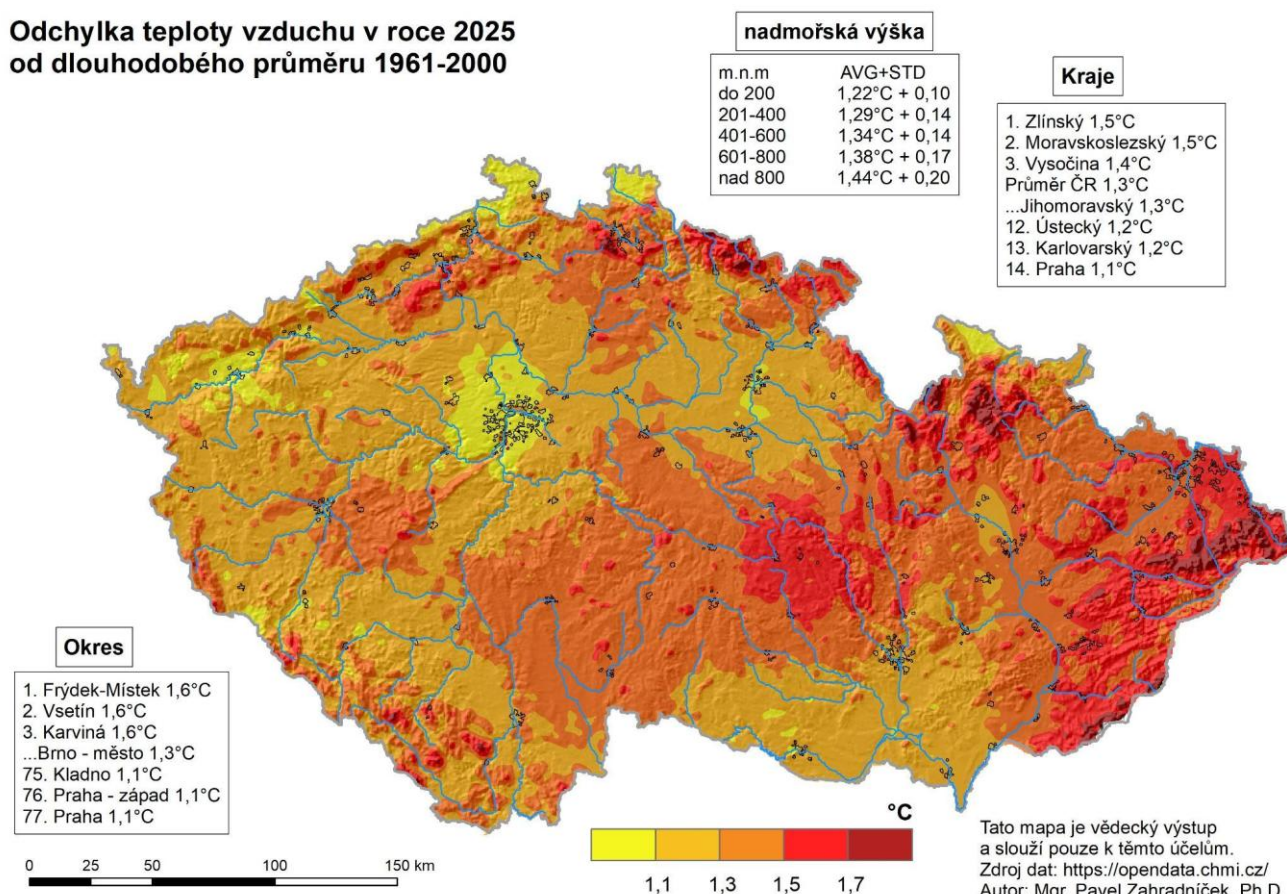
V roce 2025 byla průměrná teplota vzduchu v České republice 8,8 °C (obrázek 2). Meziročně byla nižší o 1,4 °C a po sérii rekordních roků (2023, 2024) se to může zdát jako pozitivní změna. Realita bohužel tak optimistická není. I přesto totiž šlo o 13. nejteplejší rok za dobu měření v České republice (1775–2025). Doteď nejteplejší dekadou bylo období 2011–2020, kdy průměrná teplota byla 8,9 °C. Průměrná teplota v období 2021–2025 byla však vyšší, a to 9,2 °C. Dochází tedy stále k rapidnějšímu nárůstu teplot vzduchu, který ani poslední rok příliš nezpomalil.

Obrázek 2. Vývoj teploty vzduchu na území České republiky v letech 1775–2025.

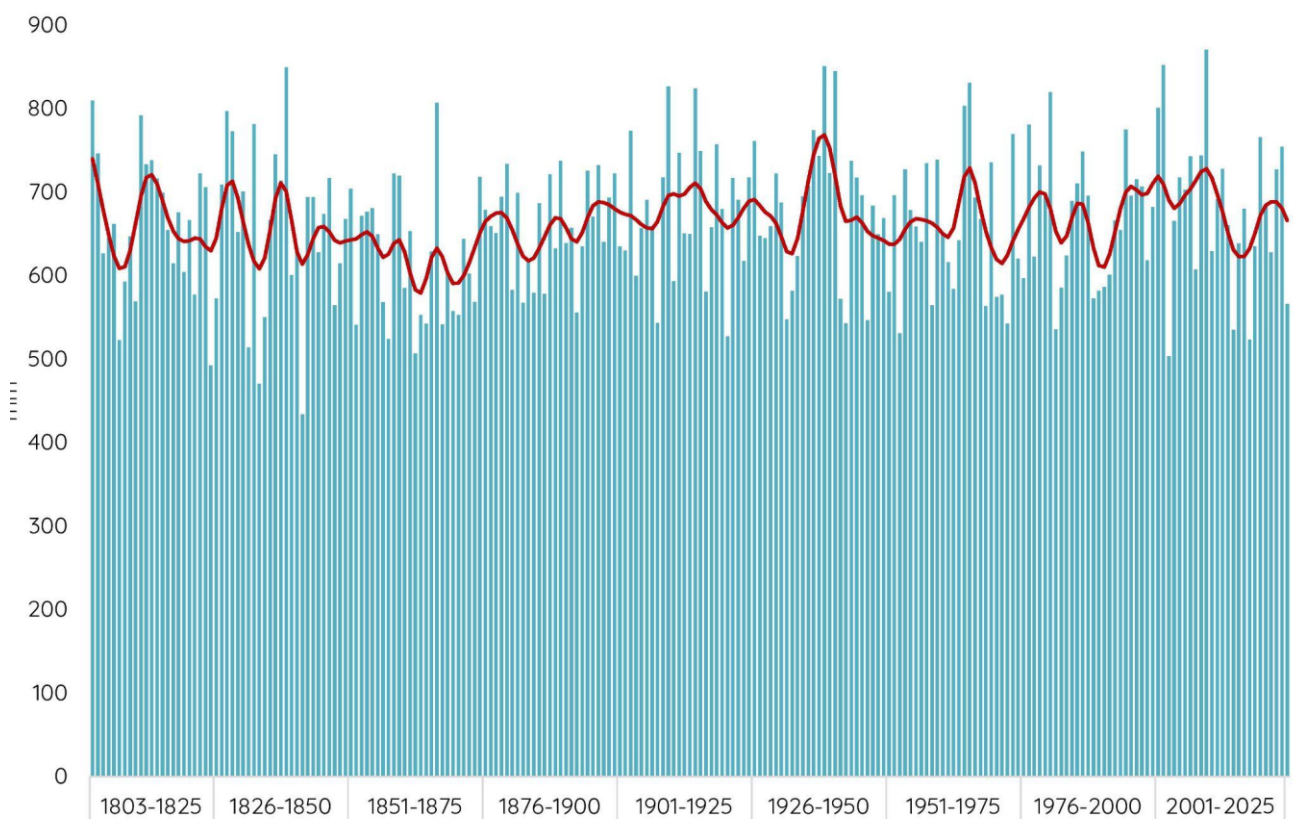
Vyšší rozdíly byly pozorovány na Moravě než v Čechách (obrázek 3). Z tohoto hlediska bylo nejtepleji ve Zlínském a Moravskoslezském kraji. Naopak nejmenší rozdíl oproti obvyklým hodnotám byl v Praze a ve středních Čechách. Zajímavostí je, že s rostoucí nadmořskou výškou narůstal i rozdíl oproti průměru. Nejteplejší tedy byly horské oblasti, naopak nejbližší dlouhodobým hodnotám byly nížiny.

Odchylka teploty vzduchu v roce 2025 od dlouhodobého průměru 1961-2000

Obrázek 3. Odchylka teploty vzduchu v roce 2025 od dlouhodobého průměru 1961–2000.

V rámci srážek dlouhodobě převládá variabilita, kdy se střídají sušší a vlhčí epizody (obrázek 4). Průměrný úhrn srážek byl v roce 2025 567,6 mm. Tento rok patřil k těm sušším. Meziročně spadlo o 188 mm méně. Rok 2025 byl 30. nejsušší od roku 1803. Prakticky nadprůměrné srážky se vyskytly jen v červenci, září a listopadu. To pak znamenalo, že na 96 % území republiky spadlo méně srážek, než bylo obvyklé v letech 1961–2000 (obrázek 5). Na 71 % to bylo o více než 10 % a dokonce na 24 % o více než 20 % průměrného srážkového úhrnu, což už lze vyhodnocovat jako významnou změnu. Nejbližše průměru se blížily srážky na jižní Moravě. Nejsušší pak z pohledu odchylky byla oblast Pardubicka, Plzeňska a Karlovarska. Zajímavostí je, že nejvíce srážek chybělo na horách, kde byly srážkové úhrny oproti průměru nižší o 19 %. V nížinách byly srážky nižší jen o 7 %.

Obrázek 4. Srážkové úhrny jako průměr pro ČR v letech 1803–2025.

**Podíl srážkového úhrnu v roce 2025
vzhledem k dlouhodobému průměru 1961-2000**

96 % plochy mělo podprůměrné srážky
24 % plochy mělo méně srážek o více než 20 %
71 % plochy mělo méně srážek o více než 10 %

nadmořská výška

m.n.m	AVG+STD
do 200	93 % + 8
201-400	89 % + 7
401-600	85 % + 7
601-800	81 % + 6
nad 800	81 % + 7

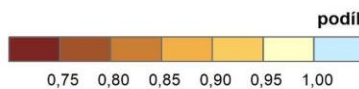
Kraje

1. Jihomoravský 96 %
 2. Zlínský 93 %
 3. Praha 92 %
- Průměr ČR 86 %
12. Plzeňský 81 %
 13. Karlovarský 79 %
 14. Pardubický 77 %

Okres

1. Hodonín 102 %
 2. Vyškov 101 %
 3. Uherské Hradiště 98 %
- ...Brno-město 95 %
75. Teplice 76 %
 76. Chrudim 75 %
 77. Domažlice 73 %

0 25 50 100 150 km

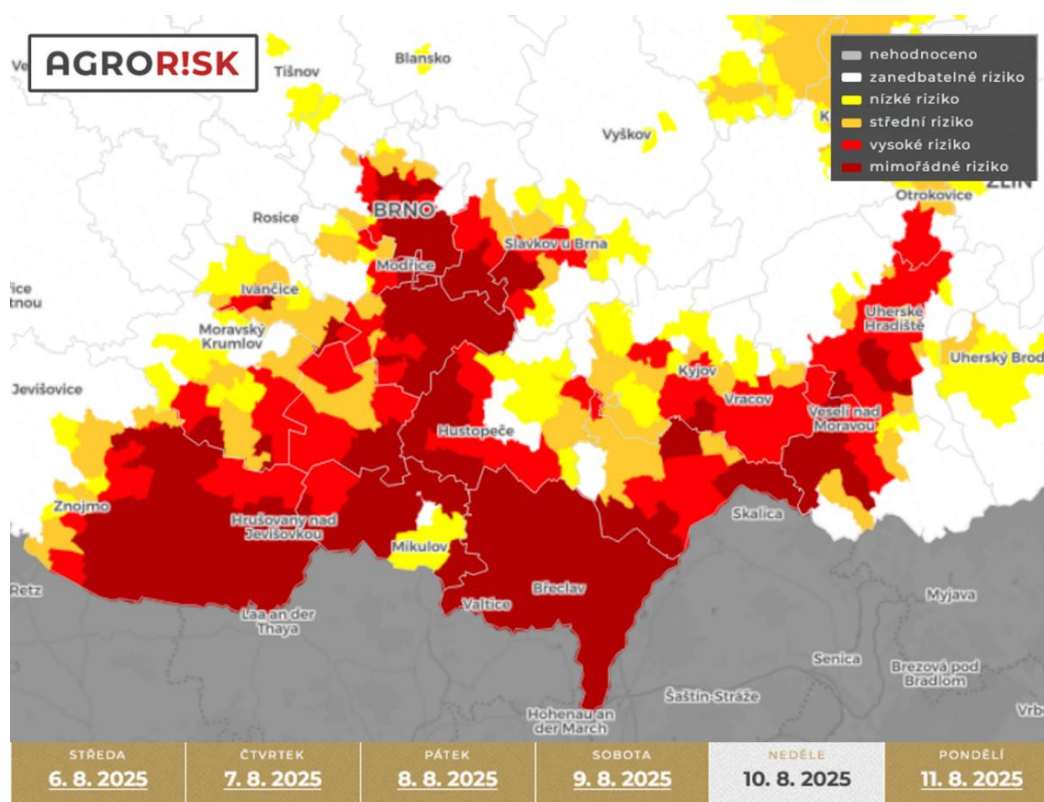
Tato mapa je vědecký výstup
a slouží pouze k těmto účelům.
Zdroj dat: <https://opendata.chmi.cz/>
Autor: Mgr. Pavel Zahradníček, Ph.D.

Obrázek 5. Podíl srážkového úhrnu v roce 2025 vzhledem k dlouhodobému průměru 1961–2000.

Pro více denních informací sledujte náš [web](#)
INTERSUCHO

Rok 2025 se ve výskytu chorob a škůdců významně nevymyká

Podle zpráv doc. Mgr. Ing. Evy Hrudové, Ph.D. (MENDELU v Brně) nelze rok 2025 považovat za výrazně se vymykající z hlediska výskytu škůdců. Zvýšené výskyty nebyly zaznamenány, současně je však možné pozorovat nárůst významu některých doposud okrajových druhů. Například u černopásky bavlníkové byl v posledních třech sezónách sledován stoupající trend výskytu v porostech kukuřice, zvyšuje se napadení palic a s tím související vyšší výskyt hub rodu *Fusarium*. Z dalších škůdců lze zmínit dvougeneračního zavíječe kukuřičného, který se na jižní Moravě vyskytuje ve dvou generacích. V roce 2025 byl pozorován na větším počtu lokalit (obrázek 6.) než v předchozích letech, což může být důsledkem teplého roku, případně také přítomnosti odlišné populace, která se samostatně šíří. RNDr. Jan Juroch (ÚKZÚZ) sleduje výskyt chorob v zemědělských plodinách a ani v tomto případě se rok 2025 významně nevymyká předchozím obdobím. Výjimkou je výskyt černé hniloby hroznů u vinné révy, která se již druhým rokem objevuje ve vyšší míře a v roce 2025 zaznamenala silné výskyty.

Obrázek 6. Riziko letové aktivity jedinců bivoltinní populace zavíječe kukuřičného v oblasti jižní Moravy.

Pro více detailních map rizik navštivte náš [web](#)

AGROR!SK

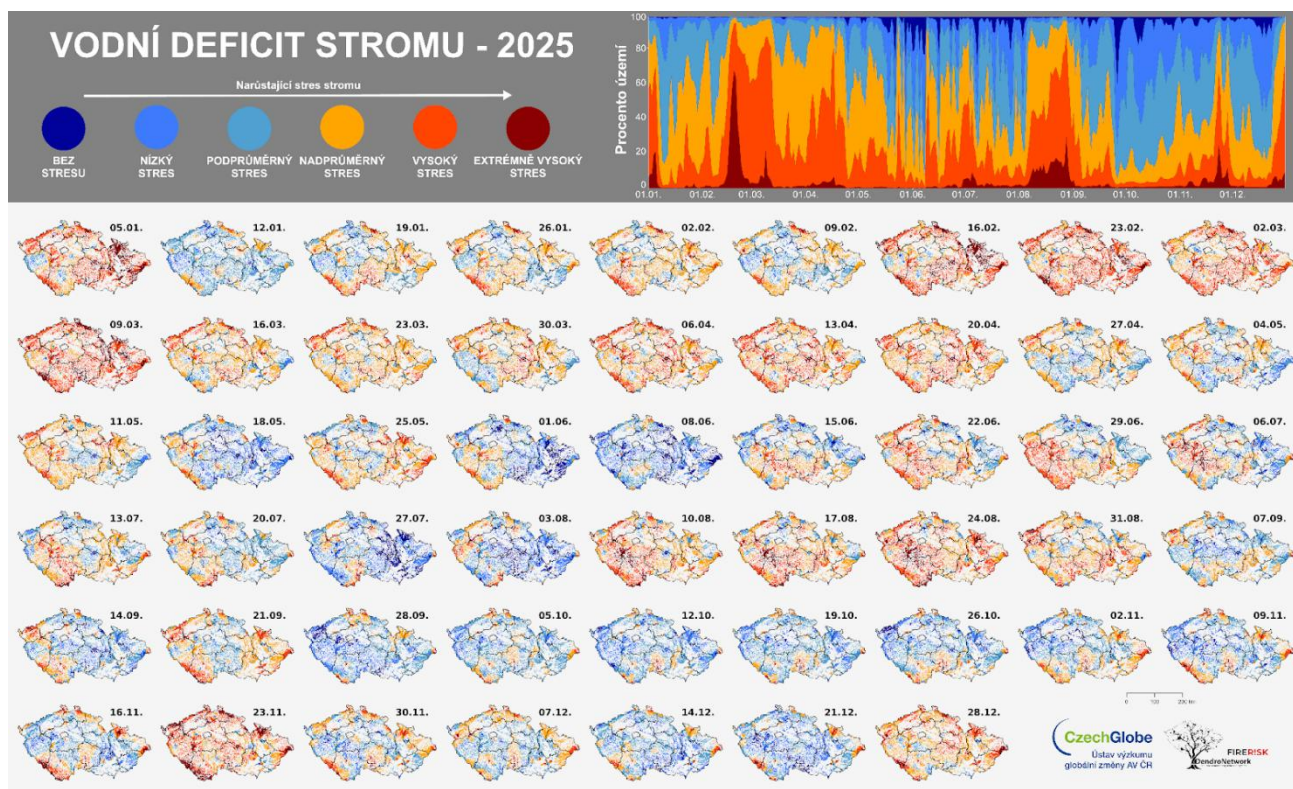
Lesy v roce 2025: kde se dařilo a kde vládl stres

Rok 2025 přinesl českým lesům velmi rozdílné podmínky. Zatímco některé oblasti zažily relativně příznivou sezónu, jiné se potýkaly s dlouhodobým nedostatkem vody a zvýšeným stresem stromů. Díky infrastruktuře DendroNetwork, která umožňuje sledovat růst a vodní stav stromů v reálném čase, dnes máme k dispozici detailní obraz toho, jak lesní ekosystémy během roku skutečně fungovaly – nejen v průměru, ale především v prostoru a čase.

Průběh vegetační sezóny: rychlý start a opakované přerušení růstu

Vegetační sezóna roku 2025 se vyznačovala výraznou proměnlivostí. Nezvykle teplé jaro nastartovalo růst dřevin velmi brzy, avšak lesy do sezóny vstupovaly s omezenými vodními zásobami. Zima s minimem sněhové pokrývky, nízké nasycení půdy vodou a podprůměrné jarní srážky vedly k tomu, že se první známky poklesu vitality objevily již v průběhu jara, tedy v období, kdy bývá růst obvykle nejstabilnější. Krátkodobou úlevu přinesly až vydatnější srážky na konci května, které umožnily dočasnou stabilizaci vodního režimu a obnovení růstové aktivity. Tento stav však neměl dlouhého trvání. Na přelomu června a července následovala další suchá epizoda, místy ještě výraznější než jarní sucho, zejména v západních Čechách. Přestože se poté objevilo několik týdnů relativně příznivějších podmínek, začátek srpna přinesl další výrazné sucho, které znovu zásadně omezilo růst stromů.

Důsledkem opakovaných stresových epizod bylo postupné a často předčasné ukončení tloušťkového přírůstu. Produkční aktivita lesů se v mnoha oblastech zastavila výrazně dříve, než je obvyklé, a to i přesto, že na začátku září došlo díky vydatným srážkám a ochlazení k doplnění půdní vláh. V této fázi roku už však fyziologická aktivita stromů přirozeně klesá a růst se na většině území neobnovil. Závěr sezóny tak přinesl sice velmi dobré vláhové podmínky, ty už ale nebyly využity pro růst, nýbrž vytvořily příznivé zázemí alespoň pro obnovu lesa a zalesňování.

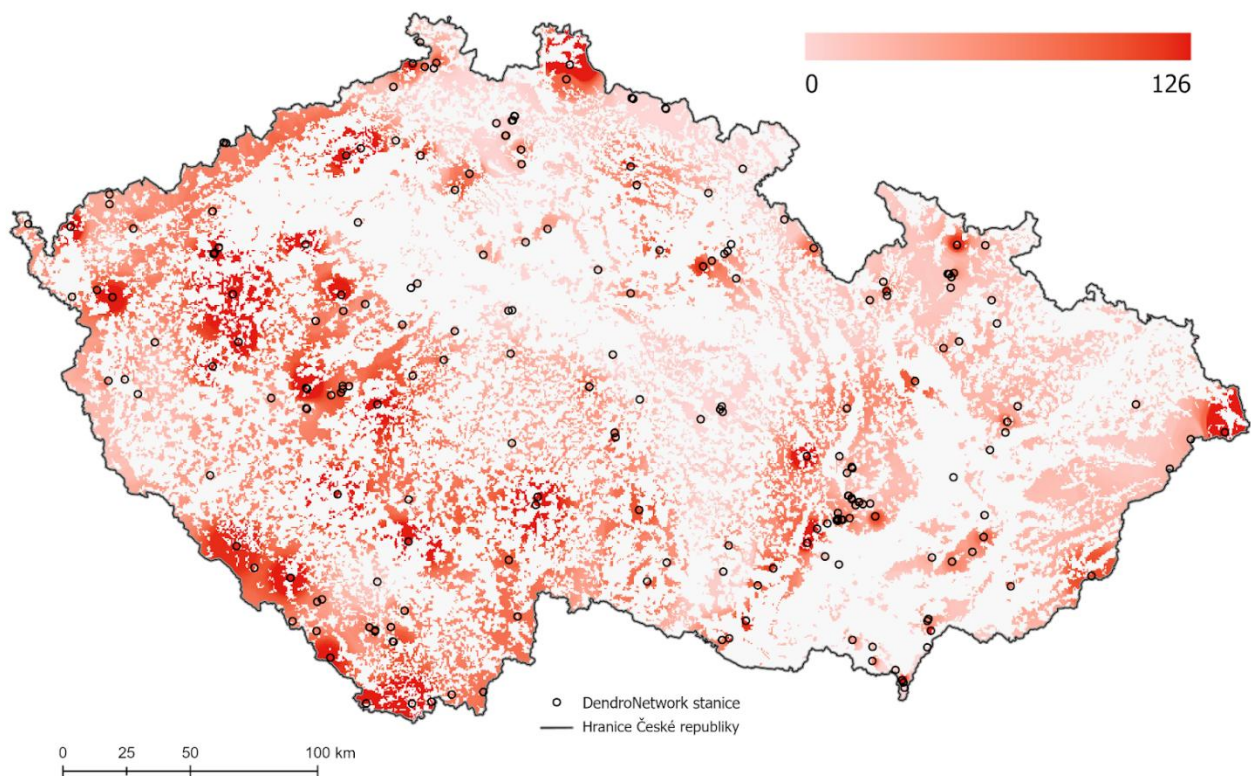

Obrázek 7. Průběh vodního deficitu stromů v rámci roku 2025.

Rok výrazných rozdílů mezi regiony

Právě tento proměnlivý průběh sezóny se výrazně promítl do prostorového rozložení stresu stromů. Nejvíce zatížené byly jižní a západní Čechy, kde se vysoký až velmi vysoký vodní deficit opakoval po velkou část růstové sezóny. V některých lokalitách zde stromy čelily nadprůměrnému deficitu až po dobu 126 dní, tedy téměř 70 % celé sezóny. Kumulace stresu se projevovala poklesem vitality a omezením produkční funkce lesa, přičemž zotavení porostů bylo pomalé i po srážkách, protože hlubší vrstvy půdy zůstávaly dlouhodobě nedostatečně nasycené.

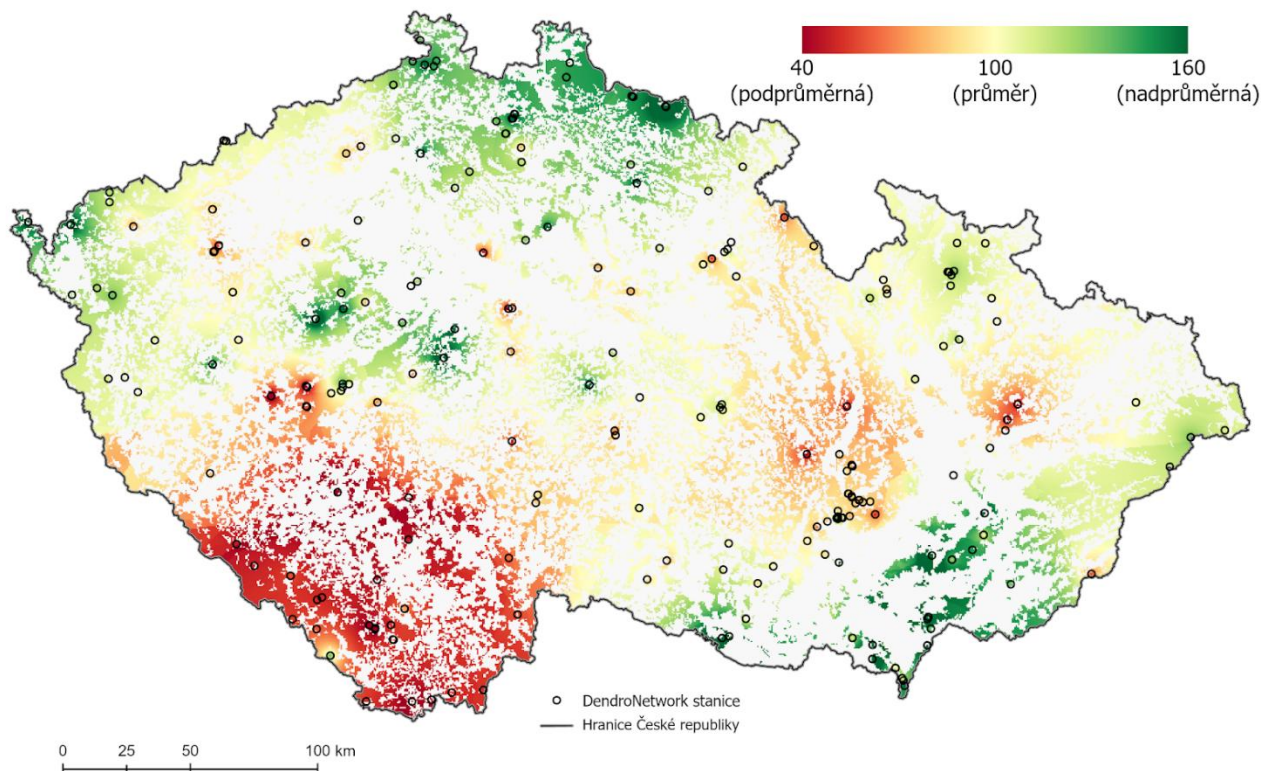
Opačný vývoj byl patrný ve východní části republiky, kde se vodní bilance po letních srážkách stabilizovala rychleji. Lesy zde vstupovaly do podzimních měsíců v lepší kondici a známky stresu postupně ustupovaly. Rozdíly se přitom neprojevily pouze mezi regiony, ale i v kratších časových úsecích – některé porosty dokázaly na srážky reagovat rychle, jiné zůstávaly pod vlivem dlouhodobě nahromaděného sucha.

Obrázek 8. Počet dní s nadprůměrným vodním deficitem stromů v rámci růstové sezóny 2025. Mapa zobrazuje pouze území lesních ekosystémů. Bílé plochy neznamenají absenci stresu, ale oblasti mimo lesní porosty, pro které nejsou data hodnocena.

Produkce lesů blízka normálu, ale s výraznými výjimkami

Navzdory těmto kontrastům lze rok 2025 z hlediska celkového přírůstu hodnotit jako relativně normální. Produkce na úrovni celé České republiky dosáhla přibližně 96 % dlouhodobého průměru z let 2005–2024. Pod tímto celkovým výsledkem se však skrývají výrazné regionální rozdíly. Podprůměrná produkce byla zaznamenána zejména v jižních a částečně západních Čechách a ve střední části Moravy, kde se opakované epizody sucha promítly do nižšího tloušťkového přírůstu i oslabené vitality stromů. Naopak jižní Morava a severní Čechy patřily mezi oblasti s nadprůměrnou produkcí, kde byly podmínky pro růst příznivější a stromy dokázaly dostupné zdroje efektivně využít. Ve většině ostatních regionů se produkce pohybovala velmi blízko dlouhodobého normálu.

Obrázek 9. Relativní srovnání (v procentech) plnění produkční funkce lesních ekosystémů v roce 2025 vůči dlouhodobému normálu (2005–2024). Mapa zobrazuje relativní růst pouze v lesních ekosystémech. Bílé plochy nepředstavují nulový ani chybějící růst, ale území mimo lesní porosty, pro která nejsou data hodnocena.

Detailní data jako klíč k pochopení budoucnosti lesů

Rok 2025 tak ukazuje lesy jako systém, který si i přes výraznou prostorovou i časovou proměnlivost dokázal udržet relativně stabilní produkční výkon, často však za cenu značného stresu. Právě detailní sledování růstu a vodního režimu stromů v reálném čase umožňuje tyto souvislosti odhalit. Data z DendroNetwork tak nejsou jen zpětným hodnocením jedné sezóny, ale důležitým nástrojem pro porozumění procesům, které budou s pokračující změnou klimatu hrát v českých lesích stále významnější roli.

Pro více informací sledujte náš [web](#)

DendroNetwork

Kniha Podnebí, počasí a zemědělství

Tým Intersucho v roce 2025 připravil novou publikaci Podnebí, počasí a zemědělství, která reaguje na rostoucí zájem zemědělské praxe o problematiku počasí a dlouhodobého klimatického vývoje. Právě stále častější extrémní meteorologické projevy i postupně se měnící klimatické podmínky se dnes stávají jedním z hlavních limitů úspěšnosti zemědělského roku. Kniha přehledně a srozumitelně propojuje poznatky z oblasti klimatologie, meteorologie a zemědělství. Sedm tematicky ucelených, ale přitom samostatně vymezených kapitol provede čtenáře od základního až učebnicového popisu počasí a podnebí, přes význam fenologie, historický i současný klimatický vývoj a příčiny jeho změny včetně role skleníkových plynů ve vztahu k zemědělství. Závěrečná kapitola se věnuje aktuálním i očekávaným dopadům změny klimatu na zemědělství včetně témat jako je vymezení výrobních oblastí, výskyt chorob a škůdců nebo zvýšeného počtu abiotických rizik. Publikace je určena nejen odborníkům, ale i studentům a široké veřejnosti, která chce lépe porozumět nejen tomu, jaké výzvy přináší měnící se klima pro naše zemědělství, ale i nejširším vazbám mezi počasím a pěstováním plodin.

Kniha je volně dostupná ke stažení [zde](#).

Kontakt

Máte jakýkoli dotaz nebo nápad na zlepšení? Potřebujete se s námi spojit? Jsme tu pro vás.

Monika Hojdanová

☎ + 420 774 679 349
@ hojdanova.m@czechglobe.cz

✉ Ústav výzkumu globální změny AV ČR, v. v. i.
Bělidla 986/4 a
603 00 Brno

 [CzechGlobe](#)
 [CzechGlobe](#)

Aktuální informace připravili

Monika Hlavsová
Monika Hojdanová
Jan Krejza
Václav Rára
Eva Svobodová
Pavel Zahradníček
Zdeněk Žalud

Buďte s námi v kontaktu také na platformě

INTERSUCHO **FIRER!SK** **AGROR!SK** **DendroNetwork**
Intersucho FireRisk AgroRisk DendoNetwork

Zdroje

- <https://agrorisk.cz/>
- <https://carbonbrief.org/>
- <https://copernicus.eu/en>
- <https://dendronet.cz/>
- <https://forest-fire.emergency.copernicus.eu/>
- <https://globalcarbonbudget.org/>
- <https://intersucho.cz/>
- <https://link.springer.com/article/10.1007/s00376-026-5876-0>
- https://joint-research-centre.ec.europa.eu/index_en
- <https://natural-resources.canada.ca/>
- <https://terradrought.eu/>
- <https://wildfiretoday.com/>
- <https://windy.com/>
- <https://worldweatherattribution.org/>